

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਏਸੀਜੇ, ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸਰਵਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3869

1 ਮਈ 1985 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXXVII) - ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) — ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ— ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਕੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਯੋਗ ਹੈ- ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ-ਕੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਨੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ.

(ਪਰਾ ੫)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ:

- (i) ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P —9 ਅਤੇ P —6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P —1 ਤੋਂ P —9 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ. ਕੇ. ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਏ. ਐਸ. ਸੰਧੂ, ਐਡੀ. ਏਜੀ. ਏਜੀ. (ਪੰਜਾਬ), ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਏ. ਸੀ. ਜੇ

- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰੀਜਨ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਡਡੋਆ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮਰਦਾਨਹੋੜੀ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬੰਜਰ ILR, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਸਥਾਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕਨ੍ਹਈਆ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਂਗਣੀ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ 151 ਕਨੱਈਆ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਹੀਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ

ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਜ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 29 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨਾਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ”

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਬ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ, 24 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 2 ਦੀ ਨਕਲ) ਦੁਆਰਾ **ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।** ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 27 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਸਰਵਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਨ.ਐਸ. ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਦੀ ਨਕਲ) **ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।** ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਅਧੀਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 9 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਰ, ਇਸ ਵਾਰ ਕਲੈਕਟਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਮਲਾ

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1982 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, *ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ* (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੀ-6)। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1) *ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ* - ਉਸਦੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਕਾਪੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ P-9)।

(3) ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵੇਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮਿਤੀ 1.9 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1982 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 9 ਐਡ ਪੀ.6 ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ)। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 29 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤੀ। ਬੈਚ ਨੇ 10 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ;

“ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1479 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਸਦੀਕ-ਅਤੇ-ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੈਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੰਗਾਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1985)2

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ (*ਸ਼੍ਰੀ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਕਲੈਕਟਰ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ*) (1), ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਬੱਸ ਬਾਏ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ (ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਪਿਤਾ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲ ■ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸ. ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1971 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ

ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ.

(6) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਅਤੇ 24 ਅਗਸਤ, 1982 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P. 9 ਅਤੇ P. 6 ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਪੀ ਕਰੋ) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

(1) ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. 1479/79 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 6 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।